

РЕШЕНИЕ

№ 3552

гр. София, 02.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 12.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1508** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А. И. Р., срещу Заповед № 130/2901.2021г. на кмета на [община], с която е заличена регистрацията на оспорващата по настоящ адрес.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразно издадена, в противоречие с материалноправните разпоредби.

Ответникът – кмет на [община], чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София – град след като се запозна с твърденията на страните и събраните по делото доказателства прие за установено от фактическа страна следното: Производството пред административния орган е образувано във връзка с постъпил писмен сигнал от Районно управление [населено място] за направени множество проверки и констатирани нередности по пребиваване по настоящ адрес [населено място], [улица]. Приложено е Писмо № Н1-ГР-6252-001 от 22.1.2021 г. на Началника на Районно управление Н. към ОДМВР, Б., адресирано до Кмета на [община] в което е посочено, че в районното управление е била постъпила информация, относно зачестили през последните две-три години регистрации на лица, по настоящ адрес, на различни адреси в [населено място], които след приключване на летния туристически сезон, напускат населеното място, без да заявят промяната в гражданското си положение, т. е. не променят адресната си регистрация. В тази връзка и във връзка с

писмо с изх. № Н1-ГР-6252/01.12.2020 г. по описа на [община], за периода от 23.11.2020 година до 07.01.2021 година, били планирани и извършени, няколко полицейски операции с участието на служители на Районно управление Н., за проверка достоверността на получената информация. В хода на извършените операции били извършени множество адресни проверки, на територията обслужвана от У-Обзор, при които относно административен адрес [улица], служителите констатирали, че А. И. Р. и Ю. Й. Г. не са установени на адреса.

На основание apis://base=narh&doccode=4705&topar=art996&type=201/ е издадена Заповед № 76 от 22.01.2021 г., за назначаване на комисия, която да извърши проверка за спазване на изискванията за адресна регистрация. За резултатите от проверката в съответствие с чл. 99б, ал. 2 от ЗГР е съставен протокол от 26.01.2021г., в който комисията е торила, че лицата са с променен настоящ адрес.

Въз основа нагорното е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която е заличена регистрацията на оспорващата по настоящ адрес. По делото е представена Заповед № 1919 от 11.11.2019 г. на Кмета на [община] за заместване.

При горните фактически констатации съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Не е налице отпаднал правен интерес с наличието на постоянен адрес към настоящия момент.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспорваният акт е издаден от компетентен административен орган като около този въпрос не се спори между страните.

Процесното решение е издадено в писмена форма, с което е спазено изискването на чл.59 от АПК. Посочени са правните и фактически основания за издаването му.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, ограничаващи правото на защита на оспорващия и пречатващи възможността му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Настоящият състав намира, че заповедта е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби.

Предпоставките за издаването на процесната заповед, както и процедурата за това са уредени в глава IV, раздел III от ЗГР. Съгласно чл. 99б ал. 1 от ЗГР, при писмен сигнал или по искане на собственик на имот, подадени до орган по чл. 92, ал. 1 или до областния управител за нарушение на чл. 92 чл. 99, ал. 1 и 4 или чл. 99а, както и по собствена инициатива кметът на общината или на района издава заповед за определяне на комисия, която да извърши проверка за спазване на изискванията за извършване на адресна регистрация или промяна на адрес. В състава на комисията се включват служители от съответната общинска администрация, представители на съответната областна администрация, на териториалните структурни звена на Министерството на вътрешните работи и на Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване" в Министерството на регионалното развитие и благоустройството. В случаите на подадени писмен сигнал или искане на собственик на имот заповедта за определяне на комисията се издава в тридневен срок от получаването им и се обявява на таблото за обявления и на интернет страницата на

общината. В случай, че кметът не издаде заповедта в определения срок, тя се издава от областния управител. Ал. 2 от същият текст определя, че проверката по ал. 1 се извършва в 7-дневен срок от издаване на заповедта за определянето на комисията. За резултатите от проверката се съставя протокол.

Анализът на посочените правни норми сочи, че, за да започне проверка е необходимо на първо място писмен сигнал, която предпоставка в настоящия случай е налице. Съдът не констатира нарушение и при сроковете по чл. 99б от ЗГР. Съставът на комисията е определен в съответствие с изискванията по чл. 99б ал. 1 от ЗГР.

В действителност по делото липсват доказателства за уведомяване на жалбоподателя по реда на чл. 26 от АПК за започване на административното производство. В тази връзка, следва да се отбележи, че не всяко нарушение на изискванията за издаване на административен акт е съществено и води до неговата незаконосъобразност. Съществено е това нарушение, което би довело до ограничаване на процесуалните права на жалбоподателя, а такова ограничаване ще е налице при нарушения, които биха могли да доведат до различни констатации на административния орган. В конкретния случай, такива съществени нарушения не се констатираха, защото по никакъв начин не се променя крайния извод за самоличността на жалбоподателя и данните за неговата адресна регистрация по настоящ адрес. Освен това оспорващата е осъществила правото си на защита в пълен обем чрез жалба до съда, в която е изложил оплакванията си срещу оспорената заповед. Затова неуведомяването на К. за началото на административното производство по издаване на оспорената заповед на кмета на [община], макар да представлява нарушение на административнопроизводствените правила, не може да бъде квалифицирано като съществено, което да доведе до незаконосъобразност на акта, съответно като основание за оспорването му.

Законът за гражданската регистрация, разграничава регистрацията на постоянен и настоящ адрес според това къде лицето живее и къде то получава кореспонденцията си. Съгласно чл. 93, ал. 1 от ЗГР, постоянният адрес е адресът, където лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението, а съгласно чл. 93, ал. 5 от ЗГР постоянният адрес е адресът за кореспонденция на лицето с органите на държавна и местна власт.

Настоящият адрес е различен от постоянния адрес. Настоящ, според чл. 94, ал. 1 от ЗГР е адресът, на който лицето живее. Той може да се установи чрез удостоверение въз основа на регистъра на населението, издадено от общинската администрация (чл. 24, ал. 2 от ЗГР).

Изводът, който се налага от посочените разпоредби е, че постоянният адрес е обусловен от избора на едно лице, къде да бъде вписано в регистрите на населението, като не е необходимо то да живее в това населено място. Местоживеенето му обаче следва да отговаря на неговия настоящ адрес.

В настоящия случай, кметът на [община] е мотивирал заповедта с констатациите на комисията от извършената проверка по чл. 99б от ЗГР, в хода на която лицата не били открити на адреса. Оспорващата твърди, че пребивава регистрирания настоящ адрес, както и че регистрацията била извършена със съгласието на собственика на имота, за което не се представят доказателства, но не се и оспорва от ответника. Следва да се има предвид, че като правно основание за издаването на заповедта е посочен чл. 99, ал. 1 от ЗГР, който е сред основанията за извършване на проверка, но не е сред основанията, дефинирани в закона за заличаване на регистрацията по настоящ адрес.

Разпоредбата на чл. 99б ал. 3 от ЗГР предвижда заличаване на регистрация, направена в нарушение на изискванията по чл. 92 или чл. 99а от ЗГР. В разпоредбата на чл. 92, ал. 2 от ЗГР са посочени положителните предпоставки, които следва да са осъществени, за да бъде извършена адресна регистрация на адрес в страната, а именно лицата представят един от следните документи: 1. документ за собственост; 2. документи за ползване на имота за жилищни нужди, включително договор за предоставяне на социална услуга от резидентен тип и договор за настаняване в специализираните институции; 3. други документи, доказващи собствеността или ползването на имота. Според ал. 3 на същата разпоредба за извършване на адресна регистрация се представя и писмено съгласие на собственик, когато заявителят не е собственик, чрез декларация по образец, подадена лично пред органа по ал. 1, или с нотариална заверка на подписа. Т. е. императивно изискване за извършване на адресна регистрация е писменото съгласие на собственика на имота, когато лицето не е собственик. Това изискване, по смисъла на чл. 92, ал. 5 от ЗГР отпада само за лицата, които са в родство по права линия със собственика или ползвателя на имота или са техни съпрузи. В конкретния случай, комисията назначена със заповед № 76/22.01.2021 г. на кмета на [община] на 26.01.2021 г. е разгледала заявленията от собствениците на недвижимите имоти за заличаване на адресната регистрация на съответните лица и данните от писмо вх. № Н1-ГР-6252-001 от 12.01.2021 г. от РУ Н., ОД МВР Б., но не е разгледала предпоставките за извършване на регистрацията по настоящ адрес на оспорващата. В този смисъл проверка от страна на органа по отношение на фактите, обосноваващи заличаване на регистрацията на предвидените в закона основания – чл. 92 и чл. 99а от ЗГР не е извършена, което е съществено процедурно нарушение, което е дало отражение върху приложението на материалния закон.

Въз основа на това съдът приема, че издадената заповед е материално незаконосъобразна и като такава следва да се отмени.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ Заповед № 130/2901.2021г. на кмета на [община], с която е заличена регистрацията на А. И. Р. по настоящ адрес, на основание чл. 99, ал. 1, вр. с чл. 99б от ЗГР

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: